

POSTHUS TEATRET

Grundlagt 1973

Posthus Teatret blev bogstaveligt talt bygget op fra grunden i årene 1972-73 - lokalerne havde tidligere været ægpakkeri og vinlager - og åbnede den 21. oktober 1973 som kombineret teater og biograf.

Gennem de nu 35 år har Posthus Teatret, både på det teatermæssige og på det filmmæssige område, set det som sin vigtigste opgave at kæmpe for projekter, som ingen andre tør eller vil beskæftige sig med. Det er med årene blevet til import af 110 udenlandske spillefilm, 30 teaterforestillinger, udgivelse af flere bøger og grammofonplader samt produktion af 3 spillefilm. Den sidste "Den Milde Smerte", inspireret af forfatteren Thorkild Hansens liv og forfatterskab, startede optagelser for 16 år siden og filmen på 4 timer vil få premiere i Cannes 2009.

De film, som Posthus Teatret har importeret, er alle film, som ellers ikke ville være kommet til Danmark, fordi de er lavet af instruktører, som på det tidspunkt endnu var ukendte.

Posthus Teatret introducerede bl.a. i Danmark nogle af de i dag største, europæiske filminstruktører: Wim Wenders, Maurice Pialat, Victor Erice, og Roy Andersson, og har desuden importeret film af mesterinstruktører som Peter Greenaway, Akira Kurosawa og Nikita Mikalkov.

Posthus Teatret blev som den første danske Art-cinema optaget som medlem af Europa Cinemas og er desuden den eneste biograf i Norden, som er medlem af CICAIE (International Confederation of Art Cinemas).

På teaterområdet introducerede Posthus Teatret i midten af 70'erne den franske dramatiker Jean-Michel Ribes. Hans "Senge for natten - Kaffe i kop", som teatret opførte i 1976, blev af pressen kaldt "Årets teateroplevelse". Teatrets opsætning af Strindbergs "Et drømmespil" i 1977 fik samme begejstrede modtagelse og blev betegnet som en af de mest vellykkede opsætninger af dette Strindbergs vanskeligste teaterstykke.

Posthus Teatret var også det teater, som introducerede og kæmpede for en anden stor svensk dramatiker, Lars Norén. Teatret modtog for denne indsats ved opsætningen i 1985 af "Nadveren" de danske teateranmelderes "Initiativpris".

Desværre har Posthus Teatret gennem alle disse år hele tiden måttet kæmpe en økonomisk kamp. Men også andre og udefra kommende faktorer har gjort det svært. En vandskade, der skyldtes et utæt vandrør i Rådhusstræde, lukkede teatret i mere end et år, og nu har teatret været lukket i 10 måneder som følge af, at et diskotek er åbnet i lokalerne ovenpå i det nu nedlagte postkontor.

Denne påtvungne lukning har bl.a. bevirket, at vi nu ligger inde med 3 spillefilm, som vi har importeret for et år siden, og som vi ikke kan premieresætte.

Desuden har vi planlagt at sætte to teaterforestillinger op, den første efteråret 2008 og den anden foråret 2009. Carsten Brandt har netop som instruktør været den direkte årsag til Odense Teaters store succes med opsætningen af Kaj Munks "Ordet", og vi føler det frustrerende at være afskåret fra at bibringe det københavnske publikum lignende kunstneriske oplevelser, fordi et tilfældigt diskotek skal kvæle os fuldstændigt.

For kort tid siden oprettede vi på Posthus Teatrets hjemmeside en protestunderskrifindsamling. Vi er nu oppe på næsten 2000 - nogle også fra udenlandske filminstruktører - hvoraf mange desuden giver udtryk for deres personlige mening. En fælles overskrift på dem kunne være "En kulturel katastrofe".

Hvis Posthus Teatret ikke skal lukke, men stadig være "et enestående sted" ser det desværre ud, som om det kræver en indsats fra politisk hold.

04
ok
SHOPPING

scene
RESTAURANTER

CAFE & NATTELIV

FILM

MUSIK

SCENE

KUNST

FORLYSTELSER

Bestillingstidspunkt: 06. juli 2007

Sidste nat i Posthus Teatret?

Københavns mindste, men mest charmerende biograf, er truet af lukning, fordi der skal være diskotek i lejemålet ovenpå. Kom indenfor i Posthus Teatret. Måske er det sidste gang, du får chancen for at mærke stemningen af storby-avantgarde i cafébiografen, der serverer calvados og ægte kandis til kaffen.

**Af Iben Albinus Sabroe
Foto: Jan Jørgensen**

Når man passerer de åbentstående sorte trædøre, flankeret af lyserøde stokroser, og træder inden for i Posthus Teatrets tåtime kælderlokaler i Rådhusstræde, er det som at besøge et hjørne af New York eller Berlin. Det er her, filmens avantgarde holder til i København, og det har den gjort i 33 år.

Her har stjerneinstruktører som Robert Altman, Wim Wenders og Akira Kurosawa kunnet få vist deres film, før deres navne blev synonyme med filmkunst verden rundt. Mere end 100 film er det blevet til i den lille biografsal med de røde plysstole, hvor loftet fortæller sin helt egen filmhistorie.

Instruktører, der har besøgt Posthus Teatret, har skrevet personlige hilsener med sort sprittusch

- som denne:

»Der er så rart at vide, at filmen er i så sikre hænder

her. Må det blive ved med at være sådan længe«.

Underskrevet
Peter Greenaway,
1969.

Men selv om Posthus

Teatret har så prominente fans som kongen af britisk arthouse, der har stået bag kunstneriske succeser som »Kokken, tyven, hans kone og hendes elsker« i 1989 og »The Pillow Book« i 1996, ser det nu ud til, at cafébiografen kommer til at holde sin 34. og sidste fødselsdag i oktober.

For tiden er filmen »Natteblus« af den irske instruktør Cathal Black på programmet og plakaten, der hænger til højre for indgangen gennem de franske mahogniglasdøre, er suppleret med anmeldelser fra B.T. og Ekstra Bladet. Begge aviser har givet filmen fem stjerner, men »Natteblus« spiller ikke mere.

SOM LED I Post Danmarks effektivisering lukkede posthuset i bygningen sidste år, og det betyder, at Posthus Teatret får en ny overbo. En nyhed, der fra begyndelsen vækker bekymring i biografen. Hvis de nye lejere har støjende aktiviteter om aftenen, bliver det nemlig umuligt at vise film.

»Det betyder meget for os, hvem der holder til ovenpå, for bygningen er fredet, så man kan ikke bygge om og lydisolere mellem etagerne. Indtil nu har vi måttet begrænse vores film til efter 17.30, når posthuset lukkede. Man kunne høre biblydene fra nummersystemet hermede,« siger Posthus Teatrets ejer, Carsten Brandt.

Nu sender han og andre beboere anbefalede breve til bygningens nye ejere, ejendomselskabet DEAS-gruppen, med opfordringer til, at de i deres valg af nye lejere, vil tage hensyn til, at biografen er sårbar over for larm. Der kommer ikke svar.

Omkring december falder beboerne i ejendommen over et rygte om, at der skal være natklub i det tomme lejemål. At bøssebaren Jailhouse i Studiestræ-

de har lejet lokalerne og vil åbne bar og natklub fra 12 om formiddagen til to om natten og til kl. fem om morgenen i weekenden.

Beboerne holder møde og appellerer til DEAS-gruppen om at finde en anden lejer. Tilsyneladende forgæves, for nyligsmorgen går en håndfuld håndværkere i gang med at hamre og banke i det gamle posthus. De fynske håndværkere kan bekræfte, at der skal være natklub.

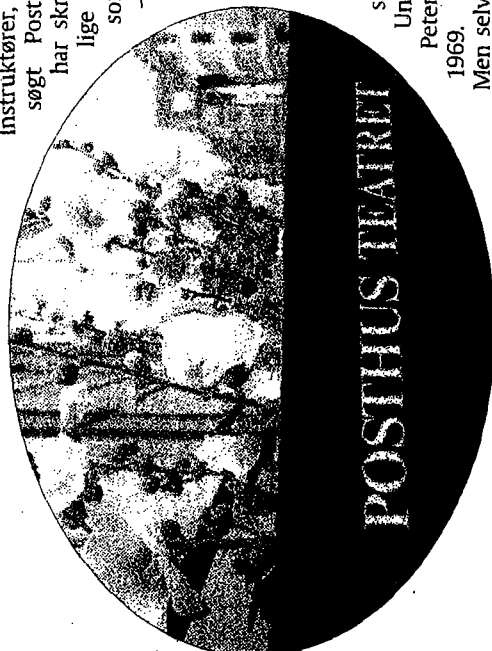
Posthus Teatret og deres medbeboere henvender sig til Københavns Teknik og Miljøborgmester, Klaus Bondam.

»Bondam svarer, at han ikke kan gøre noget ved sagen. Han mener, at »det skal gang i byen«, siger Carsten Brandt.

Posthus Teatret går i stedet til Kulturministeriet, der sender problemstillingen videre til Det Danske Filminstitut, som lover at se på det. Det er i april. I larmen fra håndværkerne og den ligeså larmende tavshed fra DEAS-gruppen vælger Posthus Teatret at lukke midlertidigt.

»Vi synes bestemt, at der skal være plads til et bøsse-diskotek. Men hvorfor skal det ligge oven på Posthus Teatret? Vi har ligget her i 33 år, det må da betyde noget. Det kan jo ikke være penge, der styrer det hele. De siger alle sammen, at København skal være kulturmetrika, men hvor meget kultur er der tilbage i den gamle bydel i København?« siger Carsten Brandt.

»Det koster 100.000 kr. for os at sætte en film op, og hvis den først har haft premiere og er blevet anmeldt, dør den ganske enkelt, hvis den efter en uge eller to må tages af, fordi de åbner diskotek ovenpå. Og vi kan ikke få en melding om, hvad der sker,« siger han.

POSTHUS TEATRET

I 1971 LEJEDE HAN og hans kone Tine Blichmann sig ind i den gamle kulkælder. De to, der begge er uddannede skuespillere, forvandlede over et par år stedet fra kælder til cafébiograf og åbnede i efteråret 1973. Siden er personalet udvidet med datteren Kirstine, der sidder i billetlugen, mens Carsten Brandt er operatør, og Tine Blichmann passer de to små caféer i biografen.

Ser man film i Posthus Teatret, er det nærmest et must at nyde en calvados til kaffen, men repertoiret byder også på Pariser Rhum – varm rom med mælk og krydderier – efter opskrift fra La Rhumerie på Boulevard Saint-Germain i Paris. På den gamle købmandskænk står bolsjeglase med marcipanstænger, chokoladefrøer og Ferrero Rocher i guldpapir. Interiøret er indrettet i fransk shabby chic, længe før boligmagasinerne opfandt begrebet.

Caféerne er desuden dekoreret med plakater for nogle af de film, der har profileret biografen, som »Dreamchild«, der spillede i tre år. Filmen, der er inspireret af »Alice i Eventyrland«, har rekorden i spilleperiode, men typisk har Posthus Teatret givet deres film så lang en levetid som muligt.

Med støtte til huslejen fra først Kulturministeriet og siden Det Danske Filminstitut er det lykkedes Tine Blichmann og Carsten Brandt at holde biografen kørende, men sideløbende har de arbejdet som skuespillere og iscenesættelse for selv at få løn.

I DE FØRSTE ÅR fungerede Posthus Teatret også som teater, og de to har sat godt 30 stykker op på træscenen ved film læret. Siden 80'erne har Post-

hus Teatret dog mest fungeret som arthouse cinema, eller kunstbiograf, som det hedder på dansk. Men fordi stedet emmer af storbyavantgarde, som vi kender det fra den slags caféer i Berlin, må man skal kende for at finde frem til, og den slags biografer i New York, hvor Woody Allen blev udlært, er man tilbøjelig til at tage den engelske betegnelse i brug.

Det internationale islet træder især frem under den årlige NatFilm Festival, når der skrues op for antallet af film, og nye fans finder frem til biografen for at se israelske, tyske og tyrkiske prisvindere. Tilbage står nu spørgsmålet, om NatFilm Festivalen i foråret var sidste chance for at besøge Posthus Teatret.

Carsten Brandt håber det ikke. For uden Posthus Teatret vil københavnerne gå glip af muligheden for at opleve den eksklusive filmkunst, der trods stadig flere sale i byens multiplexbiografer, ikke er plads til i mikset af amerikanske actionfilm og danske dramakomedier.

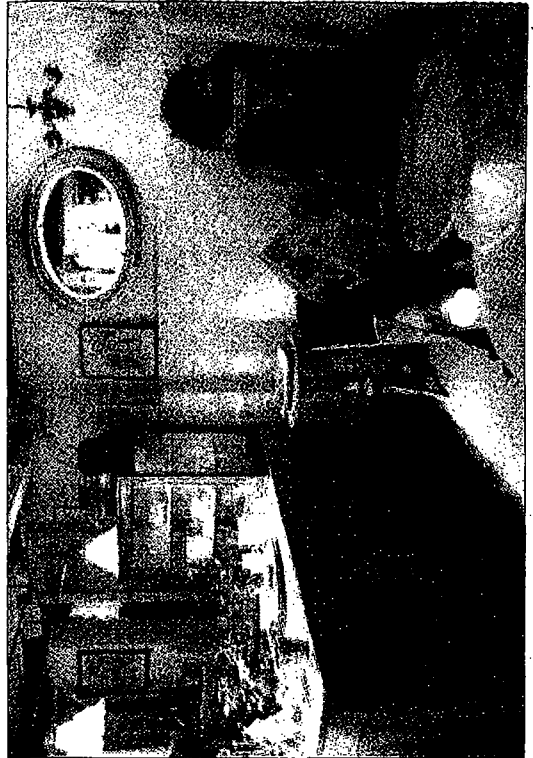
»Jeg er fuldstændig på Herrens mark! Men jeg tror på mirakler. Hvis man ikke tror på mirakler, er livet meningsløst. Så der må vel være nogle instanser, der også tror på det, og kan gå ind og sige: »Selvfølgelig skal Posthus Teatret, som har stået for kvalitet på film og teater i så mange år, være der!«

ibsa@berlingske.dk

Læs om udviklingen i sagen om Posthus Teatret på Berlingske.dk

Carsten Brandt har drevet Posthus Teatret i 33 år.

I Posthus Teatret kan man tage et glas vin eller en calvados med ind i biografensalen.

den russiske Oscarvinder »Brændt af solen«, er det efter al sandsynlighed fordi, Posthus Teatret har importeret de to titler til Danmark. Den lille kunstbiograf på hjørnet af Broæggerstræde og Rådhusstræde over for Gammel Torv blev etableret i 1973 som kombineret biograf og teater af skuespillerparret Tine Blichmann og Carsten Brandt. I de følgende år satte de 30 forestillinger op. I de senere år har stedet mest fungeret som biograf og lægger blandt andet hus til Nat Film Festivalen. Siden åbningen har cafébiografen vist 110 film af instruktører som Bo Widerberg, Eric Rohmer, Andrei Tarkovskij og Robert Altman. Sidste år valgte biografen 32 af de bedste ud til en kavalkade, der skulle have fortsat hen over sommeren. Men for nylig valgte Carsten Brandt og Tine Blichmann at lukke Posthus Teatret midlertidigt, mens de venter på, om der – som annonceret – åbner et diskotek på etagen ovenpå. Læs mere på www.post-husteatret.dk

29. JUN 10:00 > BYEN I FORANDRING > 21. OKT 16:59 2007

KOM IND I UDSTILLINGEN
– OG TAG MED UD I BYEN

CO
REN
HAG
EN X

GRATIS GUIDET TUR PÅ SØNDAG
6. JULI KL. 11-12.30 CYKELTUR AD DEN GRØNNE STI

Mødested: Oppe på Røsnæsvej ved Dalgas
Børnehave. Medbring selv cykel og hjelm.
Se mere på www.copenhagen.dk

Åbent alle dage 10-17 • Omvisning onsdag og søndag 12 og 14
Strømgade 27B • 1401 København K • www.dac.dk

SPAGNOLISKE KUNSTHISTORISKE TILBUD

Tag din jobagent med på ferie
- så er der job i din indbakke, når du
kommer hjem

Vind
10.000 kr.
til en ferie
Opret en
jobagent inden
den 27. august

Har du mod på nye udfordringer. Eller vil du bare vide, hvad der rører sig?
Gå ind på jobzonen.dk nu og brug 5 minutter på at oprette en jobagent - så deltager du samtidig i lodtrækningen om et rejsegavekort på 10.000 kr.

jobzonen.dk

Hvis du ikke søger hvad som helst

From: Carsten Brandt <posthus @ mail.tele.dk>
Date: mandag 4. februar 2008 17:41
Subject: FW: Åbent brev

From: "Tore Leifer"
Date: Wed, 26 Dec 2007 10:10:56 +0100
To: Politiken, Berlingske, Filminstituttet, Kulturarvstyrelsen,
Miljøkontrollen, Borgmesteren og udvalget for hhv. Teknik/Miljø
og Kultur/Fritid
Subject: Åbent brev

BEVAR POSTHUSTEATRET

Posthusteatret er nu truet på sin eksistens efter 35 år i filmkunstens tjeneste.

Posthusteatret er et sted som ingen andre, en kunstnerisk oase i byens liv, hvor særegne filmoplevelser omkranses af en varme og gæstfrihed som var man trådt indenfor i værtsparrets, Carsten Brandts og Tine Blichmanns, egen dagligstue.

Utallige er de store instruktører der har gæstet stedet, utallige er de kunstneriske film som Posthusteatret har importeret og sendt i dansk distribution fra sin base i kælderen under posthuset i Rådhusstræde.

Men nu er posthuset lukket og erstattet af et diskotek, hvis støjniveau ikke alene generer de øvrige beboere i det fredede hus, men også umuliggør filmfremvisning i biografen.

En sjælden perle som Posthusteatret bør der værnes om. Som en af klodens truede arter bør den beskyttes og fredes, dens levested og levebetingelser bevares.

Kan der gøres plads til fredelig sameksistens? Kan en gennemgribende og bekostelig lydisolering løse problemerne? Kan Posthusteatret sikres en økonomisk håndsrækning for at klare sig igennem? Hvad kan der gøres for at sikre mangfoldigheden i det københavnske kulturliv?

Vi appellerer indtrængende til alle parter, herunder diskotekets ejere, husets ejere, Det Danske Filminstitut, Kulturarvsstyrelsen, Miljøkontrollen og Københavns borgmestre for teknik/miljø og kultur/fritid om at gribe ind for at sikre Posthusteatrets fortsatte eksistens.

Venlig hilsen

Sally Altschuler, Mathilde Walter Clark, Claus Clausen, Stig Dalager, Søren Damm, Kirsten Dehlholm, Trisse Gejl, Jens Christian Grøndahl, Martin Hall, Lone Koppel, Marianne Larsen, Tore Leifer, Jørgen Leth, Søren Lind, Christian Lollike, Ib Michael, Henriette E. Møller, Dorthe Nors.

ETT VATTENHÅL I KÖPENHAMN

För över 30 år sedan startade regissören Carsten Brandt sin kombinerade biograf och teater mitt i Köpenhamns centrum, "Posthusteatret". Allt sedan dess har teateruppsättningar och framför allt film visats i de trivsamma lokalerna, film som annars inte nått de danska biograferna, film från många olika länder, film om kanske inte i första hand gjorts för att tjäna pengar på utan film som haft något på hjärtat, något att säga, ja, "kvalitetsfilm" kort och gott. Carsten Brandt har introducerat filmskapare som Wim Wenders, Abbas Kiarostami, Patrice Leconte för den danska publiken.

Danmark anses i dag som det ledande filmlandet i Norden, här görs inte bara de bästa nordiska filmerna utan också de bästa serierna för tv. Övriga nordiska länder tittar avundsjukt på den danska staten och det ansvar staten tagit på det filmpolitiska området, i Danmark finns dubbelt så mycket pengar till film än i något annat nordiskt land. Det är därför med den största förvåning vi får veta att Carsten Brandts lilla biograf nu måste stängas för att bereda plats för ett diskotek!

För oss svenska filmare har Posthusteatret under årens lopp utgjort ett vattenhål. Här har våra filmer visats och hittat sin publik. I ett allt mer kommersialiserat klimat har Carsten Brandts entusiasm och stora kunskap varit en tillgång. Carsten Brandt har visat filmer som han i första hand bedömt som viktiga och angelägna. Han har tagit stora risker och lagt ned ett betydande arbete för att erbjuda Köpenhamnspubliken en så mångfacetterad filmrepertoar som möjligt. Denna verksamhet hotas nu av nedläggning. Det är inget mindre än en skandal. Vi uppmanar de danske politikerna att ta sitt ansvar och se till att detta vattenhål för den filmintresserade publiken och för oss filmare får fortsatt liv. Det borde den danska filmpolitiken ha råd med. Allt annat betraktar vi som en kulturskandal!

Roy Andersson
Jan Troell
Stefan Jarl

En københavnsk kulturkatastrofe

POSTHUSTEATRET

CHRISTINE MARSTRAND
OPERASANGER OG BA I KUNSTHISTORIE

I 33 ÅR HAR Carsten Brandt og hans kone drevet Posthus Teatret på hjørnet af Bro-læggerstræde og Rådhusstræde, men nu er denne kulturelle oase truet af lukning, idet det fredede hus er købt af pengestærke forretningsmænd, som vil indrette bar og diskotek oven på den lille kælderbiograf. Det er intet mindre end en katastrofe for alle seriøse filmskere og et groft anslag mod variationen i byens kunstneriske tilbud.

Hvor ellers kan man dykke ned i en kælder, hvor man modtages af biografdirektøren selv, der sælger billetter til den ene kvalitetsfilm efter den anden, som han selv har importeret? Hvor ellers kan man

sætte sig til rette i dejlige gamle møbler over en Calvados og en god kop te, som 'vor mor' laver den, og som står parat under tehylden på den gamle købmænds disk ved siden af dåsen med småkager og små chokolader?

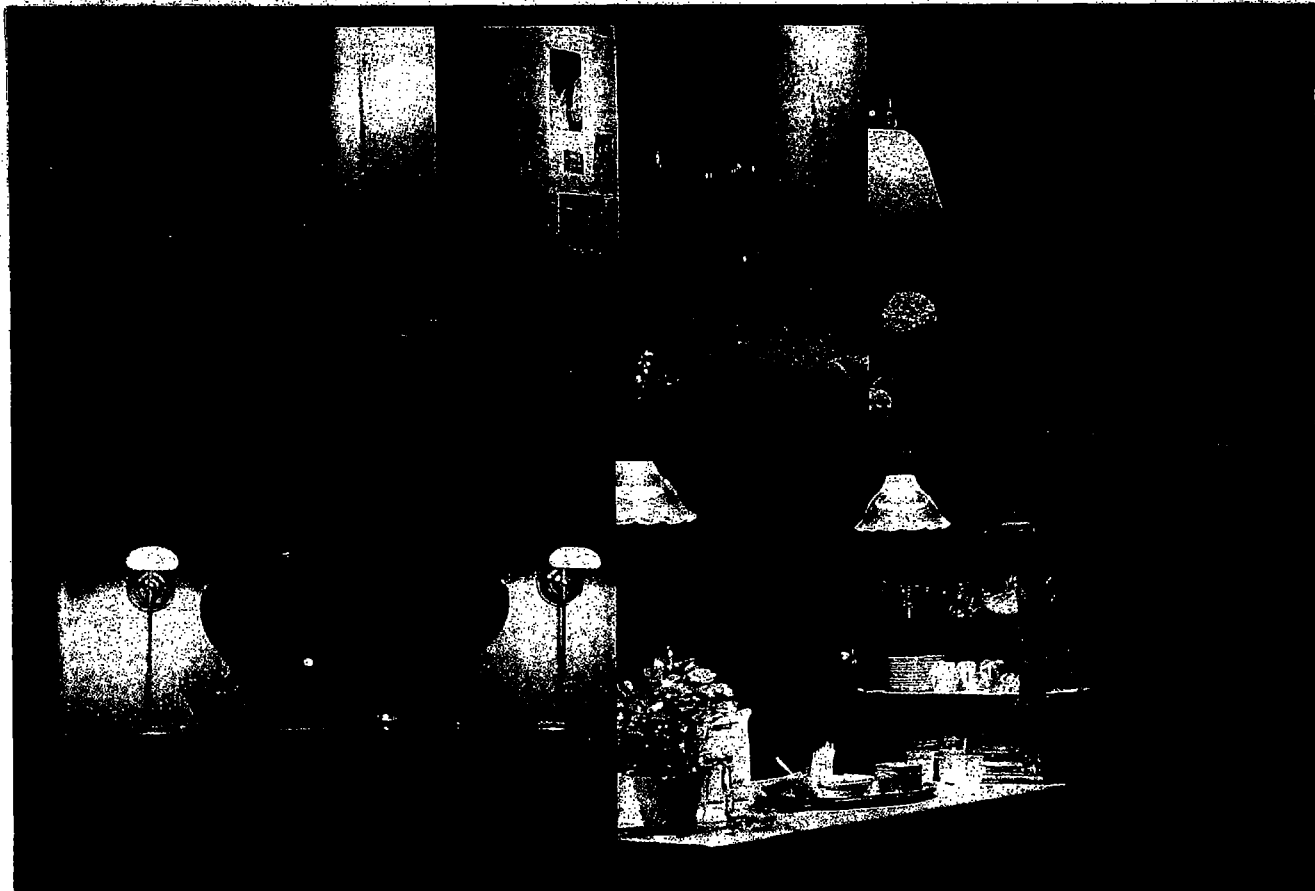
Hvor ellers kan man stemme sindet til en dejlig film med dæmpet Piazzolla-musik i ørerne og levende lys på bordene? Hvor ellers kan man sætte sig på knagende træsæder med rødt plys i en lille teatersal med bjælker i loftet og smukke plakater på væggene?

Hvor ellers kan man få filmene introduceret, hvis Carsten Brandt synes, at der er noget særligt, man bør vide om netop denne film, og hvor ellers kan man få en god diskussion om filmen eller livet i almindelighed med biografdirektøren og hans kone?

Kære Københavns kultur- og fritidsforvaltning: Hvad tænker I på? Hvis dette sted lå i Paris eller Barcelona, ville det være et bevaringsværdigt kultursted. Satsen vores hovedstad virkelig så ensidigt på det kommercielle, at man ikke kan sørge for at tage vare på en så unik institution som Posthus Teatret?

Barer og diskoteker har vi nok af, kommercielle biografpaladser har vi nok af. Er vi blevet så kulturelt forarmede, at der ikke mere er plads til det unikke, til at fordybe sig i kvalitetskunst på et sted, hvor tiden går lidt langsommere? Mit liv bliver i hvert fald fattigere, hvis dette vidunderlige sted må lukke.

Forhåbentlig er der flere, der gerne vil sætte sig til modværge. Skal vi ikke danne en forening til Posthus Teatrets bevarelse?

Giv en god ven et gavekort til biografen
med de gode film - og den helt særlige
atmosfære.

Satran Postcard · Foto: Karen Palsgaard © · 66

PosthusTeatret

Rådhusstræde 1 · 1466 København K

Tlf. 3311 6611 · Fax 3313 3112

E-mail: posthus@mail.tele.dk · www.posthus-teatret.dk